

Notat

7. februar 2011
INT, CAZ
J.nr. 10/04564

Orientering af Europaudvalget om retssag C-40/10 vedrørende EU-ansattes lønudvikling

EU-domstolen afsagde den 24. november 2010 dom i sag C-40/10, som Kommissionen havde anlagt mod Rådet med påstand om annullation af Rådets forordning 1269/09, hvor Rådet havde nedjusteret satsen for lønudviklingen for EU-ansatte i perioden 1. juli 2009 til 1. juli 2010 fra 3,70 pct. til 1,85 pct. EU-domstolen gav ved dommen Kommissionen medhold.

Kommission lagde den 25. januar 2010 sag an mod Rådet for at opnå delvis annullation af Rådets forordning 1269/09, hvori Rådet i lyset af den økonomiske krise enstemmigt vedtog at nedjustere satsen for lønudviklingen for EU-ansatte for perioden 1. juli 2009 til 1. juli 2010 fra Kommissionens forslag på 3,70 pct. til 1,85 pct. Kommissionen fandt, at Rådet ved forordningen havde overtrådt EU's Personalevedtægt (forordning 259/68 med ændringer), idet der i vedtægten ifølge Kommissionen er fastsat en metode for, hvorledes satsen for justeringen af de EU-ansattes løn beregnes, ligesom Kommissionen fandt, at Rådet ikke har nogen diskretionær kompetence på området.

Fra Rådets side har man ikke været enig i, at Personalevedtægten skulle fortolkes således, at Rådet ingen mulighed har for at foretage tilpasninger af lønreguleringen, ligesom Rådet har henvist til artikel 10 i Personalevedtægtens annekst XI, hvorefter Kommissionen i tilfælde af en alvorlig og pludselig økonomisk og social nedgang skal fremsætte forslag til lønregulering, der afviger fra metoden.

Fra dansk side har man intervenseret i sagen til støtte for Rådet, hvilket Tyskland, Grækenland, Litauen, Østrig, Polen og Storbritannien også har gjort.

EU-domstolen afsagde den 24. november 2010 dom i sagen, der gav Kommissionen medhold, og de relevante bestemmelser af rådsforordning 1269/09 annulleres hermed. Domstolen fastslår som begrundelse herfor bl.a., at Rådet ved vedtagelsen af forordning 1269/09 overskred sin kompetence i henhold til personalevedtægten og særligt ikke havde fulgt den særlige procedure for undtagelser til det sædvanlige beregningsgrundlag, jf. artikel 3 i Personalevedtægtens annekst XI, der følger af undtagelsesklausulen i artikel 10 i Personalevedtægtens annekst XI.

Domstolen annullerer herefter bestemmelserne i Rådets forordning 1269/09, hvorefter satsen for lønudviklingen for EU-ansatte i perioden 1. juli 2009 til 1. juli 2010 nedsættes fra 3,70 pct. til 1,85 pct., idet Rådet ikke har benyttet sig af den korrekte procedure i artikel 10 i Annekst XI til EU's Personalevedtægt (forordning 259/68 med ændringer), eftersom man ikke har rettet en formel henvendelse til Kommissionen om at tage artiklen i anvendelse.

Det er vurderingen, at dommen er meget klar, idet den udtrykkeligt fastslår, at Rådet har begrænset råderum i forhold til implementering af rådsforordningen, og at Rådet har anvendt den forkerte procedure for regulering af spørgsmålet.

Det anføres i dommen, at Personalevedtægtens artikel 65 fastsætter de nærmere bestemmelser for den årlige justering af EU-ansattes lønninger. Domstolen anerkender, at Rådet i henhold til denne bestemmelse har en vis kompetence i forhold til vurdering af Kommissionens forslag.

Domstolen peger imidlertid på, at artikel 3 i personalevedtægtens annekst XI indeholder en udtømmende fortegnelse over de kriterier, der kan lægges til grund i forbindelse med den årlige justering. Domstolen fastslår samtidig, at Rådet i en otteårig periode fra vedtagelsen af annekst XI i 2004 har bundet sig i forhold til disse kriterier, motiveret i et ønske om at sikre stabilitet og kontinuitet og herunder i en mellemlang periode reducere mængden af forhandlinger og konflikter med personaleorganisationerne.

Domstolen fastslår videre, at Rådet i en situation med en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Unionen imidlertid ikke er afskåret fra at benytte undtagelsesklausulen i artikel 10 i personalevedtægtens annekst XI.

I henhold hertil kan der efter den almindelige lovgivningsprocedure på forslag af Kommissionen vedtages passende bestemmelser. Selvom det påhviler Kommissionen at stille forslag om anvendelsen af undtagelsesklausulen i lyset af den økonomiske situation i EU, bemærker Domstolen i denne forbindelse, at Rådet i henhold til den almindelige loyalitetsforpligtelse iht. TEU artikel 13, stk. 2, samt TEUF artikel 241, ikke er afskåret at rette henvendelse til Kommissionen med anmodning om at foretage de nødvendige undersøgelser og fremsætte de nødvendige forslag.